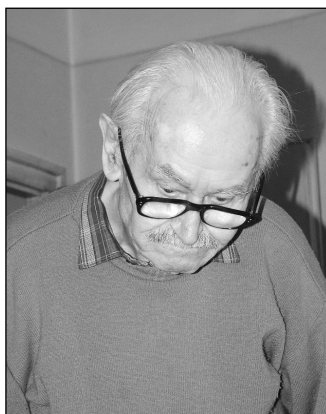

In memoriam Drimmer László (1925–2009)

Nem is olyan régen, négy éve köszöntöttük a nyolcvanadik születésnapja alkalmából és 2009. április 4-én megdöbbenve hallottuk a hírt, hogy örökre eltávozott közülünk.

Laci bácsira emlékezünk, mint malakológus-gyűjtőre, faunakutatóra és önkéntes múzeumi preparátorra de elsősorban mint egy kiváló emberre.

1925. december 30-án született Szombathelyen. 1946 és 1950 között szombathelyi Derkovits Képzőművészeti Szabadiskolában festőnek és grafikusnak tanult. 1950-1954-ig a Népművelési Minisztériumban, 1964-ig a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapjában, majd a Képző- és Iparművészeti Lektorátuson dolgozott. A természethez való kötődése eleinte tájképfestészetben nyilvánult meg, a puhatestűek felé csak a 70-es évektől fordult érdeklődése.

Kezdetben Budapest környékén gyűjtögetett, csupán kedvtelésből, azután a tengeri puhatestűek kezdtek érdekelni, végül a szárazföldi és édesvízi fajok felé fordult figyelme. A Magyar Természettudományi Múzeumban elhelyezett anyaga alapján az első gyűjtései 1977-ből valók. Hazai gyűjtései leginkább Budapestről és környékéről, valamint Nyugat-Magyarországról vannak. 1992-ben Pintér László rábeszélésére hozzáfogott Budapest belterületén a fauna felméréséhez. Rendkívüli alaposággal, szinte utcáról-utcára gyűjtötte végig a város zöldövezeteit. Közel 2000 tételnyi – pontos lelőhelyadattal ellátott – budapesti anyaga felbecsülhetetlen értékű referencia lesz évtizedek múlva a városi fauna változását vizsgálók számára.

Számottevőek külföldi gyűjtései is, különösen a 80-as években volt aktív (Vietnam: 1982, 1986; Ciprus: 1985; jugoszláv tengerpart: 1981, 1983, 1984, 1986, 1987), a legjelentősebb és egyben legtermékenyebb gyűjtőútja a Pintér Lászlóval és Varga Andrással közös krétai út (1994) volt. A Krétán gyűjtött anyag alapul szolgált az *Albinaria eburnea samariae* alfaj leírásához (Nordsieck, H. 2004), valamint Hausdorf & Sauer (2009) nemrégiben elkészült

monográfiájához, illetve az abban először közölt *Xerocrassa franciscoi*, *Xerocrassa grabusana*, *Xerocrassa heraklea*, *Xerocrassa kydonia*, *Xerocrassa lasithiensis* és *Xerocrassa rithymna* fajok leírásához.

1992-től Pintér László kérésére fizetetlen preparátorként dolgozott az MTM Puhatestű gyűjteményében. Évekkel később Pintér Laci bizalmasan bevallotta, hogy ezt eredetileg azért találta ki, hogy segítsen Laci bácsinak állandó elfoglaltságot találni, ami a szeretett felesége elvesztése utáni űrt valamelyest kitölti az életében. Hamarosan kiderült, hogy Laci bácsi felbecsülhetetlen nyereség lett a Gyűjteménynek, amellyel egy évtizeden keresztül szinte összeforrt. A preparálás, válogatás és leltározás túlnyomó részét ő végezte, a hazai és a tengeri fajok határozásába is besegített, nem ritkán napi 15–20 órát foglalkozott csigákkal, még munkaidő után is szatyrokban hordta haza a válogatandó, feldolgozandó, felcímkézendő és beletárolandó anyagokat. 10 év alatt mintegy 65.000 tételt leltározott be, ennyi tételt címkézett fel és ennyi adatot rögzített számítógépen, így elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy mára az MTM Puhatestű-gyűjtemény 100.000 tételt közelítő héjanyagának gyűjteményi leltára – a múzeum gerinctelen gyűjteményei közül egyedülként – teljesen számítógépen van. 10 év alatt több mint 6000 tételnyi saját gyűjtésű anyaggal és az általa bonyolított cserék révén még legalább 1500–2000 egyéb tétellel járult hozzá a gyűjtemény gyarapodásához.

Laci bácsi nemcsak fáradhatatlan munkatárs volt, de igazi mókamester is, akivel öröm volt együtt dolgozni. A közös gyűjteményi munka során vagy a malakológus találkozókra élvezettel hallgattuk a Lektorátuson töltött évekből vagy a különböző gyűjtőútjairól származó anekdotákat akár csak fiktív vadászkalandokat, melyeket „Oroszlánvadászat” címen gyűjtött csokorba. Évről évre nagy várakozás előzte meg az éves találkozókra megjelentetett tréfás malakológiai tárgyú esszéit mint a „Tanuljunk építészetet a csigáktól!”, „Megemlékezés Dr. Gestorben Jenőről, a malakológia nagy magyar mártírjáról” vagy „A csigák tökéletességéről”. Erről Domokos Tamás találóan így ír: „Az utóbbi évek találkozóinak egyik színfoltja az 1997-ben meginduló Malacological News. Drimmer László szerkesztette annálészke a leheletfinom művészi humorba oltott malakológia”.

Sajnos betegsége miatt 2003-ban pesti lakását feladta, először a hűgához Győrbe, később a fia családjához Vasvárra költözött. Az aktív csigászást abbahagyta, közel 17 ezer tételes (6200 faj) gyűjteményét a Mátra Múzeum vásárolta meg.

Életműve és a magyar múzeumügyért kifejtett elévülhetetlen tevékenysége elismeréseként 2005. decemberében a Magyar Természettudományi Múzeum a *Effectrix Manus* Collectionis-díjjal tüntette ki. A kollégák tiszteletének és megbecsülésének jeleként a *Cochlostoma auritum drimmeri* és a *Montenegrina drimmeri* csigafajok viselik a nevét. Szakmaszeretete, szorgalma és kitarása példaként szolgál a későbbi malakológus generációk számára. Mi, akik olyan szerencsések voltunk hogy közelebből ismertük Őt, elsősorban a derűs, kedves, szeretetre méltó embert őrizzük meg az emlékezetünkben.

Megjelent tudományos közleménye

FEHÉR, Z. & DRIMMER, L. (2003): The mollusks of the Megyeri collection. – A Megyeri gyűjtemény puhatestű anyaga. – *Soosiana*, 31: 21–25. Nagykövácsi.

Varga András & Fehér Zoltán